

Felszólítás.

Kecskemétnek tisztelt polgárnői és leányai!

Tudva van már előttetek, hogy a' magyar haza veszedelemben van, hogy a' Hon szabadságáért, annak minden szülöttje — ha nem korcs és gaz — mindent elkövetni köteles; mert láttátok élő példákból, hogy ős magyar lelkületű városunk minden mozdúlható és fegyvert fogható férfiai harc-síkra szállottak és győztesen vissza is tértek.

Tudom, mert esmérem lelkességeteket, sokszor mondjátok magatokban, miért nem lettem férfivá, hogy fegyvert ragadhatnék hazám szabadsága és függetlensége kivívására? — és ez talán bosszant is benneteket, mert élet-ereitekben ősi magyar vér folydogál! — de ne bosszankodjatok, mert az Isten e' világot úgy rendelé, hogy minden állású és minden nemű ember részt vehessen a' köz-jó előmozdításában.

A' férfi kardot ragadhat, a' nők buzdítják azokat, 's a' nők önthetnek balzsamot a' hazaért vérző férfiak sebeire; és az gyógyítóbb minden külföldi drága orvosi-szereknél; mert a' szenvedővel, az ápolót és segítőt az isteni legerősebb kapcsolat, a' szeretet érzete teszi egygyé.

Hallottam sóhajaitokat, fohászaitokat: miért nem vehettek részt a' hon védelmében megsérült harczfiak ápolásában, vagy a' szabad ég viharai alatt szenvedők felruházásában? — Imé itt az alkalom, hogy nemes lelketek nemes érzését, tettekben nyilváníthassátok. —

Ti tudjátok legjobban, hogy az egészségre és tisztaságra mennyire hat a' testi-, vagy az úgynevezett fehér-ruha; és ennek nem léte, vagy szüke, mennyi undokságoknak kútfeje! Ti érzitek legjobban, hogy a' harczban megsebesült kedveseiteknek, — legyen az bár férj, fiú, testvér, vagy általában kedvelt magyar rokon, — mennyire fájhat az érzékeny női kebelnek, ha a' szent harczban megsebesülteknek, nem hogy kellő fedelők, nem hogy illő dajkálásuk, de még csak nagy sebeik beköthetésére szükséges pólya-kötélékek (fáslik), és mély sebeik kigyógyíthatását eszközlő tépések sincsenek készen? 's ezek hiánya miatt a' haza számára még megmenthetők és kigyógyíthatók is a' halál erőszakos martalékává lesznek!!

Nemes érzetű magyar nők és leányok! felszólítalak benneteket ezen ős magyar város nevében: kövessétek lelketek és szívetek ösztönét; adakozzatok a' honunkért éltöket feláldozó hazafiak egészségük biztosítására, és sebeikből lehető felgyógyulásukra! — mellyre ezek szerint két út nyílik; ugyan is:

A' tehetősebbek adhatnak ingből, lábra-valóból álló, egy vagy több pár fehér-ruhát, és a' sebeik bekötésére szükséges rövidebb vagy hosszabb, a' csecsemők bepólyázására is használni szokott vászon kötéleket.

A' szegényebb sorsúak, kiknek a' kemény sors azt sem engedi, hogy ön családjaiktól egy két pár fehér-ruhát nélkülözhessenek, így szólhatnak szívökben: Istenem! én nem adhatok az érettünk szenvedő harczfiaknak ruhát, mert ön gyermekeim is szükölik azt; de vannak már viselt és elrongyolott len- vagy kender-szövetű fehér-ruháim (mert a' pamutféle a' sebet mérgecsíti), azokat fél lábnyi négyszegletű darabokra kivagdalom, azokat honleányi érzelmek között szálanként kibontogatom, a' kivont szálakat rendbe összerakosgatom, és így a' köz ügyérti harczolásban megsérültek sebeik enyhítésére szükséges tépésnek elkészítem, 's növendék leányaimat is ezek készítésére betanítom.

Tapasztalni fogjátok, kedves polgár társnéim, hogy ezen szent és az Isten előtt is kedves munka, téli unalmas óráitokat meg fogja édesíteni.

Ne átaljátok azt, hogy adakozástok, szigorú körülményetek miatt majd talán csekély leend; mert megmondá a' polgári szabadság, egyenlőség és testvériség első hirdetője, az Isten fija, hogy a' szegények fillérjei felérnek a' gazdagok ezereivel —!

Ki mennyit 's mit készítend el, rendelés van már téve, hogy a' felsőséggel közlendő, itthon pedig a' város levéltárába teendő neveikkel együtt, a' város házánál a' polgármesteri hivatalnál beadhassa és irathassa.

Kecskeméten, November 30-kán 1848.

Csányi János *m. k.*
főbíró.